

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 40.

Elleve Session.

18de Møde.

Mandagen den 9de Januar Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Justitsministeren (forts.): Det er ikke Tilfældet, og den ærede Rigsdagsmand vilde ved sit Endringsforslag ikke opnaae det Allermindste mere, end hvad der allerede eksisterer. Jeg skal desuden gjøre opmærksom paa, at det har den Mangel, at der kun tales om de Tilhold, der gives udenfor Kjøbenhavn, og som kunne indklages for Amtmanden, og derimod ikke om de Tilhold, der gives af Politidirektøren i Kjøbenhavn, og som altsaa skulde appelleres til Justitsministeriet, ligesom det ogsaa er aldeles consequent med den hele Betragtning af de forskjellige Øvrighedsmyndigheder, at Amtmandens Resolution med Hensyn til Tilhold maa kunne og kan appelleres til Justitsministeriet. Men, som sagt, jeg anseer Endringsforslaget for aldeles overflødig; den Tilstand, som derved skal gjenneføres, eksisterer allerede, og det bør derfor efter min For mening ikke optages i Loven. Hvad angaaer Endringsforslaget af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) under Nr. 4, da kan jeg ikke nægte, at jeg maa ansee det for meget upraktisk, uagtet den ærede Forslagsstiller troede, det var overordentlig praktisk. At det er upraktisk, troer jeg, at enhver Mand med noget Kjenndskab til Forholdene vil sige sig selv, og jeg troer, at Ingen vil sige det mere end netop Medlemmerne af de communale Autoriteter, til hvilke den ærede

Rigsdagsmand puffer at recurrere; jeg troer, at de vilde blive overordentlig misfornøiede med under saadanne Omstændigheder at skulle kaldes til Hjælp for Politivirigheden. Det vil være i høi Grad tidsspildende, vil være til Skade for Den, hvem Tilholdet skal gives, og genere alle dem, der skulle raadspørges, og ikke afgive nogen Garanti eller være til nogen Nytte. — Naar den ærede Rigsdagsmand med Hensyn til dette Forslags Indhold har sagt, at det var besynderligt, at man havde Noget imod det, da der i § 2 tidligere er henviist til Fattigbestyrrelserne, saa maa man vel lægge Mærke til, at det er i et ganske forskjelligt Siemod. I det i Paragraphen nævnte Tilfælde henviser man til Fattigbestyrrelsen, for at være Politiet behjælpelig med at skaffe den Paagjældende Arbejde, hvorved han kan erholde lovligt Erhverd, men i den Pasfus, hvor den ærede Rigsdagsmand vil lade indflyde en Bestemmelse om Conference med vedkommende communale Autoriteter, er der alene Tale om rene Politiforanstaltninger, som man dog umuligt kan berøve Politivirigheden Ret til at tage ligeoverfor et Individ, der kan være farligt for den almindelige Sikkerhed. Det er saaledes fra to ganske forskellige Synspunkter, at disse to Bestemmelser vilde komme til at gaae ud.

Jeg maa saaledes indstændigt anmode det ærede Thing om ikke at vedtage noget af de Endringsforslag, der under dette Afsnit ligge for til Afstemning.

Rlein: Efter det Forebrag, vi i dette Siemod have hørt af den ærede Justitsminister, kan jeg fatte mig overmaade kort; jeg vilde